

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Sáu, ngày 30/09/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1023

“PHẬT CÙNG MA ĐỀU LÀ TÂM CỦA CHÍNH MÌNH BIẾN HIỆN RA”

Nhà Phật có câu: “**Nhất thiết duy tâm tạo**”. Tất cả đều cho tâm chúng ta biến hiện. Nếu tâm chúng ta giác thì chúng ta tường tận mọi sự, mọi việc. Tâm chúng ta mê thì mọi thứ đều không rõ ràng. Tâm chúng ta Giác – Chánh - Tịnh thì ta là Phật. Tâm chúng ta là Mê – Tà - Nhiễm thì chúng ta là phàm phu. Chúng ta là Phật hay Ma đều do chính chúng ta quyết định.

Từ sáng đến chiều, tâm chúng ta ở trong trạng thái Giác – Chánh - Tịnh ít, ở trong trạng thái Mê – Tà - Nhiễm nhiều. Chúng ta sống ở trong cảnh giới của Ma nhiều hơn ở trong cảnh giới của Phật. Tâm chúng ta ở trong trạng thái Giác – Chánh - Tịnh trong một khoảng thời gian rất ngắn thì bị trạng thái Mê – Tà - Nhiễm che lấp. Điều này giống như chúng ta dùng hòn đá ném xuống ao thì bèo dạt ra nhưng sau ít giây thì bèo lại chụm lại như cũ. Trạng thái Giác – Chánh – Tịnh chỉ le lói như tia sáng yếu ớt còn trạng thái Mê – Tà – Nhiễm thì rất dày. Chúng ta cần biết rõ trạng thái nội tâm của mình để chúng ta đối trị. Tập khí nào nặng thì chúng ta phải cảnh giác để chúng ta kịp thời phản tỉnh.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta học Phật nhưng chúng ta khởi lên ý niệm đều là vì chính mình. Đó là ý niệm “tự tư tự lợi”. Phật Bồ Tát luôn vì chúng sanh lo nghĩ. Chúng ta và Phật Bồ Tát khác nhau là ở chỗ này!**”. Chúng ta muốn làm Phật Bồ Tát thì chúng ta phải khởi tâm động niệm vì lợi ích của tất cả chúng sanh. Nếu chúng ta làm được điều này thì chúng ta sẽ cảm nhận được niềm vui vô tận trong nội tâm. Chúng ta mỗi niệm đều vì mình lo nghĩ nên chúng ta có phiền não.

Khi tôi dịch bộ đĩa Hoà Thượng giảng giải về “**Kinh Vô Lượng Thọ**”, tôi rất cảm xúc với câu nói: “**Phật hiệu chúng ta có thể gián đoạn nhưng Phật tâm không thể gián đoạn**”. Tôi phản tỉnh xem mình có tâm của Phật không. Tâm của Phật là tâm vị tha, vô ngã, vì chúng

sanh. Nhiều người miệng niệm Phật như cái máy nhưng họ không dùng tâm Phật để niệm Phật. Họ dùng tâm Mê – Tà – Nhiễm để niệm Phật. Tổ Sư Đại Đức đã nói: “**Miệng niệm Di Đà tâm tán loạn, đau ốm rát họng chỉ uống công**”. Bà Hứa Triết, Cư sĩ Lý Mộc Nguyên cả ngày bận rộn vì chúng sanh, không có thời gian ăn ngủ. Một ngày họ chỉ cần niệm một vài câu Phật thì tâm họ đã tương ứng với tâm Phật.

Chúng ta mãi là chúng sanh vì chúng ta không rời được cái ta, cái của ta. Nếu chúng ta khởi tâm động niệm chỉ vì người thì tâm chúng sẽ rất an ổn. Hôm qua trời mưa, tôi tranh thủ trồng rau vì trời mưa rau sẽ nhanh phát triển xanh tốt. Chúng tôi cắt được 50 túi rau để tặng cho mọi người. Chúng tôi trồng rau cả ngày nhưng nội tâm rất an vui. Nếu khi đó, tâm “*tự tư tự lợi*” nổi lên, tôi sợ trời mưa sẽ làm mình mệt, ốm thì tôi sẽ có thể ốm.

Hòa Thượng nói: “**Người xưa dạy chúng ta phải bắt đầu từ đại căn, đại bản đó là chúng ta phải chuyển đổi tâm của mình. Chúng ta đem vọng tâm đổi thành tâm chân thành. Chúng ta đem tâm xảo trá, hư ngụy đổi thành tâm thành thật**”. Chúng ta làm được như vậy thì chúng ta đã chuyển từ phàm thành thánh. Một ngày, chúng ta tụng nhiều bộ Kinh, lạy nhiều ngàn lạy mà tâm chúng ta không thay đổi thì chúng ta chỉ có được một chút phước báu.

Chúng ta không chỉ dùng tâm chân thành với người trong gia đình mà chúng ta dùng tâm chân thành với tất cả chúng sanh. Một người phạm pháp cần được pháp luật trừng trị nhưng chúng ta cho rằng làm vậy là không từ bi với họ. Đó là chúng ta “*từ bi đa họa*”. Chúng ta từ bi phải có trí tuệ. Con chúng ta làm sai thì chúng ta phải giáo dục và phải nhờ đến sự giáo dục của pháp luật. Nhiều người yêu thương con một cách mù quáng.

Em trai của tôi lấy tiền của người này cho người khác vay nhưng sau đó bị vỡ nợ. Em tôi có gọi điện cầu cứu tôi nhưng tôi từ chối giúp đỡ. Nếu tôi có tiền thì tôi cũng không giúp em tôi trả nợ vì đó là tiền để lợi ích chúng sanh. Sau đó, tôi chỉ cho em một chút tiền để trang trải cuộc sống. Tôi không giúp họ để họ không còn làm những việc sai trái. Có người bị anh chị lừa nhiều lần nhưng vẫn để bị lừa đó là yêu thương một cách mù quáng. Phật dạy chúng ta vì tất cả chúng sanh chứ không phải chúng ta chỉ vì những người trong gia đình mình.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta dùng tâm chân thành để đối nhân xử thế tiếp vật thì chúng ta tuyệt đối không bị thiệt thòi. Hơn 50 năm nay, tôi dùng tâm chân thành đối nhân xử thế tiếp vật nhưng tôi không hề bị thiệt thòi. Tôi là một minh chứng để quý vị thấy! Người thế gian nhìn biểu hiện bên ngoài thì họ thấy tôi có vẻ như bị thiệt thòi nhưng trên**

thực tế tôi không hề thiệt thòi”. Người thế gian cho rằng đó là thiệt thòi nhưng họ không biết đó là phước báu. Tất cả những tiện nghi, đãi ngộ chúng ta có được thì chúng ta dành cho chúng sanh. Người có trí tuệ biết đem vật chất chuyển thành phước báu. Chúng ta làm với tâm vô ngã, vị tha, không còn phân biệt chấp trước thì chúng ta đã mang vật chất biến thành công đức. Đây cũng chính là chuyển vật chất thành tịnh nghiệp. Chúng ta đem vật chất biến thành tịnh nghiệp thì chúng ta sẽ dễ dàng vãng sanh!

Hòa Thượng không quản tiền, không quản việc, không quản người nhưng khi Ngài khởi tâm cần làm một việc gì thì việc đó sẽ thành công. Hôm trước, chúng ta tổ chức Lễ tri ân ở Bắc Ninh, trước khi buổi lễ diễn ra thì mọi người được mời ăn cơm chay ở một nhà hàng sang trọng. Mọi người nghĩ rằng chúng ta tổ chức rất tốn kém nhưng tất cả đều do các nhà hảo tâm tài trợ.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta gặp khó khăn, bị người khác đã kích mà chúng ta không để trong tâm thì tâm chúng ta sẽ “không việc gì”. Chúng ta dính mắc trong tâm, tự dằn vò mình thì chúng ta tự làm khổ mình. Chúng ta tránh đi những chốn phồn hoa thì khi đó tâm chúng ta sẽ được an lạc ở nơi trời cao, biển rộng*”. Chúng ta biết nơi nào sẽ làm chúng ta phiền não, động tâm thì chúng ta đừng đến nơi đó. Tôi đã từng khuyên mọi người: *“Đừng cho mình có cơ hội!”*. Chúng ta đừng cho mình có cơ hội gặp phải phiền não, chướng ngại.

Các Tổ Sư Đại Đức tu hành có công phu nhưng các Ngài vẫn tìm đến chốn tịch tĩnh. Chúng ta chưa có công phu nhưng lại vẫn để cho mình có cơ hội tiếp xúc với ngũ dục lục trần thì đó là chúng ta *“yếu mà thích ra gió”*. Chúng ta vẫn cho mình cơ hội tiếp xúc *“tài, sắc, danh, thực, thù”* thì chúng ta nhất định sẽ bị động tâm. Người bắt đầu có sự an lạc trong nội tâm thì họ sẽ dần xa lánh chốn phồn hoa. Người tránh xa chốn phồn hoa thì họ là những bậc thiện hữu tri thức, chúng ta nên tìm cầu học hỏi ở họ.

Hòa Thượng nói: *“Nhà Phật có nói đến “Ma chướng” nhưng đây không phải là Ma mà là Phật Bồ Tát đang thị hiện, đang khảo nghiệm chúng ta. Nếu chúng ta vượt qua thì cảnh giới của nội tâm chúng ta sẽ được nâng cao. Chúng ta không vượt qua được những khảo nghiệm này thì chúng ta đọa lạc*”. Người nào giúp chúng ta, làm chúng ta thuận lòng thì chúng ta cho họ là Bồ Tát. Người nào chướng ngại chúng ta thì chúng ta cho họ là Ma. Đó là tâm chúng ta là tâm Ma. Nếu tâm chúng ta không để họ chướng ngại thì chúng ta sẽ không phiền não.

Hòa Thượng nói: **“*Những chướng ngại trong cuộc sống thường ngày hết thảy đều do Phật Bồ Tát khảo nghiệm chúng ta. Hàng ngày, chúng ta vượt qua những khảo nghiệm này thì cảnh giới của tâm chúng ta dần được nâng cao. Chúng ta sẽ ngày càng được tự tại. Tâm chúng ta ngày càng thanh tịnh thì trí tuệ ngày càng khai mở*”**. Khi chúng ta có trí tuệ thì chúng ta minh tường mọi sự, mọi việc. Chúng ta có thể giải quyết một việc rất chu đáo.

Hôm trước, khi tôi đến thăm khu trường chúng ta đang xây dựng, tôi thấy có rất nhiều cỏ rác. Tôi đem rác hữu cơ này trải đều ra các bồn trồng hoa. Chúng ta có thể giải quyết việc một cách rất nhẹ nhàng mà không tốn kém. Tâm chúng ta thanh tịnh, không có phiền não thì chúng ta có thể nhận thấy mọi việc một cách rõ ràng. Phiền não nhẹ thì trí tuệ của chúng ta càng thêm lớn. Chúng ta có trí tuệ thì chúng ta giải quyết mọi việc nhanh chóng, chúng ta giúp ích được nhiều hơn cho chúng sanh.

Hòa Thượng nói: **“*Chúng ta chẳng những không oán hận những người gây phiền não, chướng ngại mà chúng ta khởi tâm cảm ơn với họ. Họ đến giúp chúng ta, họ ra bài thi khảo nghiệm chúng ta. Vậy thì họ là Phật hay là Ma?*”**. Họ hủy báng, chướng ngại chúng ta để xem chúng ta có sanh tâm tức giận không, chúng ta có thể tiếp nhận được không. Chúng ta tiếp nhận được thì trời yên biển lặng. Chúng ta không tiếp nhận được thì trời sẽ nổi phong ba.

Hòa Thượng nói: **“*Họ phỉ báng, chướng ngại chúng ta mà chúng ta sinh tâm tức giận, oán hận vậy thì họ là Ma. Chúng ta đã gặp Ma rồi! Họ hủy báng, chướng ngại chúng ta mà chúng ta không tức giận, không sân hận mà chúng ta khởi tâm cảm ơn vì họ đã giúp chúng ta tiêu nghiệp vậy thì họ là Phật. Chúng ta đã gặp Phật rồi! Bên ngoài không Phật cũng không có Ma. Phật hay Ma là do chính tâm chúng ta biến hiện ra*”**. Tâm chúng ta là Giác – Chánh – Tịnh thì tất cả mọi sự, mọi việc đều là Phật. Giác là không Mê. Chánh là không Tà. Tịnh là không nhiễm. Tâm chúng ta là Mê – Tà - Nhiễm thì tất cả mọi sự, mọi việc đều là Ma.

Hòa Thượng đã từng nêu thí dụ, chúng ta nắm tay Phật cùng đi nhưng tâm Phật ở trong cõi thanh tịnh còn tâm chúng ta vẫn ở trong cõi tà nhiễm. Tâm Phật thì hoàn toàn là Giác – Chánh – Tịnh. Tâm chúng ta hoàn toàn là Mê – Tà -Nhiễm.

Hòa Thượng nói: **“*Chúng ta hiểu đạo lý này thì chúng ta sẽ thể hội được, chúng ta dùng tâm thiện để đối đãi với người thì không có ai là không thiện. Người người đều là*”**

người thiện. Người người đều là người tốt. Nếu tâm chúng ta khởi lên phiền não thì tất cả mọi người đều là người ác”.

Người xưa có kể câu chuyện về Thiền Sư Phật Ấn và Ngài Tô Đông Pha, khi Ngài Tô Đông Pha gặp Thiền Sư Phật Ấn ông nói: “*Lâu ngày không gặp Thiền Sư, tôi thấy Thiền Sư như một đồng phân bò!*”. Thiền Sư nói: “*Lâu ngày không gặp hiền giả, tôi thấy hiền giả như một vị Phật!*”. Khi Ngài Tô Đông Pha về kể lại câu chuyện với vợ thì bà nói: “*Tâm của ông giống đồng phân bò nên ông nhìn Thiền Sư giống đồng phân bò. Còn tâm của Thiền Sư giống tâm của Phật nên Thiền Sư nhìn ông giống một vị Phật!*”.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!